

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נדרים-כל כנויי										
תנן:	הריני עליך חרם - המודר אסור, אבל מדיר לא כגון דפריש ואת עלי לא.								ז	◇	ה.
	את עלי חרם - הנודר אסור, אבל מודר לא כגון דפריש ואנא עלך לא.								!		ה.
[תנן]	אבל סתמא מאי? שניהן אסורים								ז	◇	ה.
הא מדקתני סיפא:	הריני עליך ואת עלי - שניהן אסורין								ז	◇	ה.
	הדין הוא דשניהם אסורין, הא סתמא - הוא אסור וחברו מותר								ז	◇	ה.
אלא הכי אתמר דר' יוסי בר' חנינא:	מודר אני לך - שניהם אסורין, מודרני הימך - הוא אסור וחברו מותר.									◇	ה.
	והא מתניתין דקתני הימך, ואוקימנא למתניתין לשמואל, בכולן עד שיאמר שאני טועם לך ושאני אוכל לך - הוא דאסור וחברו מותר, אבל במודרני הימך - שניהם אסורין								ז	◇	ה.
אלא מעיקרא דשמואל הכי איתמר:	טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאין הוא אסור אלא באכילה, הא מודרני ממך - אסור אפילו בהנאה.									◇	ה.
אי הכי, לימא שמואל הכי:	ואם לא אמר אלא שאני אוכל לך ושאני טועם לך - אסור אפילו בהנאה								ז		ה.
אלא הכי איתמר:	טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאסור, אבל אמר מודרני הימך - לא משמע דאמר אסור מאי טעמא?									^	ה.
	מודר אני ממך - לא משתעינא בהדך משמע, מופרשני ממך - דלא עבידנא עמך משא ומתן משמע, מרוחקני ממך - דלא קאימנא בד' אמות דילך משמע.								!	◇	ה.
לימא קסבר שמואל:	ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים								ז	◇	ה:
	אין, שמואל מוקים לה למתני' כר' יהודה								!	◇	ה:
דאמר: [רבי יהודה]	ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים								!		ה:
דתנן: [רבנן]	גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם								◇	◇	ה:
רבי יהודה:	ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין.								◇	◇	ה:
	אמאי דחיק שמואל לאוקומה למתני' כרבי יהודה? לוקמה כרבנן אע"ג דאין ידים מוכיחות								ז		ה:
רבא:	מתני' קשיתיה, אמאי תאני שאני אוכל לך, שאני טועם לך? ליתני שאני אוכל, שאני טועם ש"מ, בעינן ידים מוכיחות.								!	◇	ה:
איתמר: [אביי]	ידים שאין מוכיחות - אביי אמר: הוויין ידים								◇	◇	ה:
רבא:	לא הוויין ידים.								◇	◇	ה:
אמר רבא: רבי אידי אסברה לי:	אמר קרא: (במדבר ו) נזיר להזיר לי", מקיש ידות נזירות לנזירות, מה נזירות בהפלאה, אף ידות נזירות בהפלאה.									◇	ה:
	לימא, בפלוגתא דר' יהודה ורבנן קמיפלג:								ז	◇	ה:
דתנן: [רבנן]	גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם								◇	◇	ה:
רבי יהודה:	ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין וגט פטורין ואגרת שבוקין								◇	◇	ה:
	אביי דאמר כרבנן, ורבא דאמר כרבי יהודה								ז		ה:
אמר לך אביי:	אנא דאמרי אפי' לר' יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה בעינן ידים מוכיחות - אלא גבי גט, דבעינן כריתות וליכא, אבל בעלמא מי שמעת ליה?								!	◇	ה:
ורבא אמר:	אנא דאמרי אפי' לרבנן, ע"כ לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידים מוכיחות - אלא גבי גט, דאין אדם מגרש את אשת חברו, אבל בעלמא מי שמעת להו?								!	◇	ה: